

воренж стајк; и вижда се че тък сж сторили това съ цѣль: за да има текето ѝмъ по опширенъ объемъ.—За черковата Св. 40 мѫчениковъ се е разказвало и увѣрявало: че тя е былж „Монастиръ“; за доказателство ние привождами разказътъ на Домеціана родомъ Сжринъ, и пржвъ ученикъ на Св. Савва Сжрбскія Архіепископъ.—Той разказва: че Св. Савва се поминжалъ въ Тжрново въ 1237 година декемврія 14, и—като попиталъ тогавашнія Тжрновски Патріархъ Царь Ив. Асѣня II: дѣ да се погреби святото тѣло на блаженопочившія Св. Сава? — Царь-тъ му отговорилъ—„да се погреби въ неговія царски Монастиръ Св. 40 мѫчениковъ“. А Иричекъ разказва въ 255 стран. на исторіата си: „че до черквата Св. 40 мѫчен. е имало и една велика Лавра, която била построена на брѣгъ-тъ на рѣката (Янтра разумѣва се) отъ кжмъ съверната часть на градъ-тъ, и—за доказателство той привожда думитъ на сѫщія Сжринъ Домеціана който казва: „че церквата Св. 40 мѫчениковъ била построена на рѣката Янтра „въ новія градъ“ (въ градъ новъмѣр) на онова мѣсто, което се називава „Тжрново“. — Отъ това Иричекъ прави едно заключеніе: „че той новъ градъ е былъ едно „предградіе“ на Царевицъ (Хисаря); и—че той (новія градъ) е былъ вжзиденъ отъ Царь Ив. Асѣня II.“ Това обаче не е справедливо; понеже по всичко се вижда и става явно: че когато се построилъ церквата (или монастиръ-тъ) Св. 40 мѫчениковъ, мѣстността до тая церква трѣва да е била твжрдѣ малко населена, и — отсетнѣ се е повече заселилъ, по това и Домеціанъ може да разказва „за новія градъ Тжрново“, като принадлежяща часть на по ветія градъ.—Колкото же дѣто се увѣрява: че до церквата Св. 40 мѫченик. е имало и една Лавра, или—даже че сѫщата церква е била една „Лавра“^(*) за това не се е завардило у тукашнитѣ жители никакво свѣденіе по преданіе. Ние мислимъ впрочемъ че ветата церква „Успѣнія Св. Богородици“, що се намира близо при церкв. Св. 40 мѫчениковъ,

(*) Лавра, или Лавра се с даваю първоначално на съединени пѣколко пещери въ клин които сж били заобиколени съ монастири.